

Előfizetési díj helyben:
 Egész évre . . . 8 frt—16 kor.
 Fél évre . . . 4 frt—8 kor.
 Negyedévre . . . 2 frt—4 kor.
 Vidékre 1 frttal több.

SZABADSÁG.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
 I. kör, Damjanich-utca. 118. sz.
 Ugy a kóziatok, mint a hirdetések ott vétetnek fel.
 „Nyilttér” sora: 15 kr.

Hirdetési díj: Egész oldal 10 frt. Fél oldal 6 frt. Negyed oldal 5 frt.
 Ezenfelül minden hirdetésnél 30 kr. kinstári illeték fizetendő.

Megjelenik minden szerdán.

Egyes szám ára: 15 kr.

Kisebb hirdetéseknel minden szó után 5 kr. és a kinstári illeték számítottatik.
 Csak bérmentes levelek fogadtatnak el s kéziratok nem adatnak vissza.

A hires polgármester.

Szabadka város polgármestere nagyon hires arról, hogy szereti magát diszebédeken ünnepeletni, szereti magát feldicsértetni pohár köszöntőkben, s szeret ő maga is eldicselkedni állítólag szerzett s még ezután szerzendő érdemeivel.

Ezt az eszmét minden nyilvános alkalommal felveti, kihasználja, sőt hada által meg is tapasztaltassa magát.

Igy tett most vasárnap délután is a tanárok rendezett jubiláris diszebéden is, a hol az ünnepelet férfiú nem ő volt ugyan, de azért mégis alkalmat keresett ünnepeletetésére.

Dicselkedett!
 És ugyan mivel?

Azt állította hogy ő Szabadka város szépségét szinte hihetetlen módon fejlesztette városi építkezésekkel, s fejleszteni fogja még nagyobb mérvben ezután.

Szép, nagyon szép a saját érdemeit felsorolni, de ha kellő szerénység van benne, kár ilyen-

kor el nem magyarázni azt is, hogy a városi építkezésekre sok százezer forint uszik el, s a középületek kölesön vett pénzen emelkednek, nem pedig a város megtakarított évi jövedelméből.

Ezzel pedig kár eldicselkedni, mert köztözni való ember volna az, a ki még a kölesön vett sok száz-ezer sőt millió frt elhasználása mellett sem tudna semmi szépet produkálni.

Elmondottuk mi már egyszer egy ilyen alkalomból, hogy vert ezüst vagy aranyból is építünk palotákat a főtéren, ha az adózó polgárság megnyitja zsebeit s azokban korlátlanul vajakálhatunk.

Nem ez az érdem!

Az lett volna érdeme a polgármesternek és az lett volna megnyugtató lelkiismeretére, ha állásától meg kell válnia, hogy Szabadka városát új intézmények, építkezések és szépítések ruházta fel, de nem adóság csinálásból, hanem városunk közvagyonának megtakarított évi jövedelméből.

Ezeket jegyezze meg magának a szabadkai polgármester, s ha szívére teszi kezét és ha van benne elég önérzet s igazságszeretet, a mint kell is hogy legyen, akkor ne dicselkedjék sem ő maga, se ne dicsőítse magát hivei által csak azért, hogy Szabadkán épített és szépített, de a város vagyona ha emelkedett is alatta, az új és újabb adósságok sok százezer forintos terhe alatt roskadozik.

Városi közgyűlés.

Szabadka szab. kir. város törvényhatósági bizottság 1895. évi november hó 14-én d. e. 9 órakor a „Pest város”-hoz címzett szálloda nagytermében tartandja rendes havi közgyűlését a következő tárgysorozattal: Polgármesteri jelentés a közigazgatás tolyó évi október havi állapotáról. Polgármesteri jelentés Mamuzsich Agoston bizottsági tagnak interpellációjára az igazgatótanítói állásokra vonatkozólag. Törvény-cikkek meghirdetése. Belügyminiszteri leirat a központi választmányának megalakítása tárgyában. Belügyminiszteri leirat az állami anyakönyvekről szóló 1894. évi XXXIII. t. cz. 37. §-ára vonatkozólag. Vallás- és közoktatásügyi

Tárcza.

Furesa világ.

Csüendes órán én magamba meghánynom,
 Mi furesaság van ezen a világon,
 Kezdem azon, hogy piczinke legények
 Kis lánykúkkal per „nagysága” beszélnek.
 Mások szólnak rövid találkozásán:
 „Hogy méltóztatsz lenni édes barátom?
 — Mind igen szép, hej de máskép volt régen,
 Öszintesség, nyíltság szívben, beszédben.

A beszédben nagyon magas a létra,
 Mázat raknak most mint a rozsz fazékra.
 A szivre is, de belől megismerik,
 S akkor aztán akármit is beszélnek,
 Vége lesz a — találós mesének.
 Fényes mázat a mint húznak le róla,
 Rozs portéka tekinget ki alóla.

Más meg ismét (volt-e ilyen ezelőtt?)
 Gangos orral szeldeli a levegőt.
 Mosolyogva gondolom én, ha látom:
 Tartsd az orrod kissé alább barátom!
 Ne szántsd, ne szántsd a levegő kék eget,
 Ott nem élnek, ott nem laknak emberek,
 Ott az Ur van és te gyarló nem vagy ott,
 Emberek közt volnál bár a legnagyobb!

Másoknak meg az a foglalkozása,
 A gúny sértő nyilat szórják egymásra.
 Az is baj már, ha más gazdag, ha élhet,

De még nagyobb, ha náloknál szegényebb.
 Mennyit tudnak, mennyit mondanak a szépre,
 S mennyit másra, ha ripacsos a képe!
 S míg vénülnek mindig bővül a mondat
 — A gyunyoló minden nappal bolondabb.

Amott a más, talán épen ide néz
 Mutogatja régi nemes levelét.
 Kétszintlen mind csak azon lovagol,
 Maholnap már ez is kimegy divatból.
 Hej, ha ezt így tudta volna az őse,
 A ki azt a vándorsolymot lelőtte! . . .
 — Uram, uram, hiányoznék a solyma.
 Csakhogy esze ép járása megvolna!

Csüendes órán én magamba meghánynom.
 Mi furesaság van ezen a világon,
 Számlálgatom, de se hossza, se vége,
 Nem őszinte az emberek beszéde.
 A megszólás, a rátartás sem új már,
 Nagyobb lenne sok ember a nagy Úrnál.
 Ekevas sem jut immár tán a földbe,
 Minden ember ezimert veret belőle.

Tarcsfalvi Albert.

A széttépett menyasszony.

Hideg téli nap volt.

A szán, mely engem a Cserépi fiúk tanyájához vitt, könnyen repült a friss hó tetején.

Alighogy megérkezttünk oda, az elősiető koraondorok vig csaholással fogadtak bennünket.

Hiába jöttem még a majorba, mert a Cserépi fiúk, kikkel dolgomat akartam elvégezni, nem voltak otthon.

Bementem a cselédházba, hol székekkel kínáltak meg.

Hogy unalmas ne legyen a várakozás, az öreg béressel, ki e közben valamiért bejött, beszédbe elegyedtem. Véletlenül a megboldogult öreg Cserépi hires kutyái jöttek beszéd tárgyába. Én, minthogy hallottam azokról, megkérdeztem az öreget:

— Bátyám, van a majorban még azokból a hires kutyákból?

— Dohogy uram! — teléle — még az öreg nagyságos úr idejében agyonlőtttük mind.

— Igazán? És miért?

— Oh uram — sóhajtott az öreg — szomorú annak a története. Régen volt az már, kár azt felujítani.

— Csak mondja bátyám, — biztattam.

— Ugyan uram, — kért az öreg, — ne bántuk azt a történetet!

— Mért ne? Hát olyan lány ember szájjára került az az eset, hogy meséjétől is fél. Mondja csak!

Az öreg most nem kérte tovább magát.

— Jól van! Nem úgy áll, mint gondolja. Ide tessék hát figyelni . . . Körülbelül negyven

miniszteri leirat a nótanítóképezde helyére vonatkozólag. Belügyminiszteri leirat, melylyel az állami anyakönyvvezetéssel járó dologi kiadások fedezésére vonatkozó közgyűlési határozatot jóváhagyja. Belügyminiszteri leirat a „Mária Valeria“ közkórháznál alkalmazandó orvosi állásokra vonatkozólag. Belügyminiszteri leirat posta és távirda ügyben. Belügyminiszteri leirat a nemzeti lobogónak mikénti használata tárgyában. Vallás és közoktatásügyi miniszteri leirat az izraeleita vallásról szóló törvény életbeléptetése tárgyában. Földművelésügyi miniszteri leirat a város erdeinek állami kezelésbe leendő átadására vonatkozó szerződés tárgyában. Belügyminiszteri leirat a trachoma rendelési állomások felállítására. Belügyminiszteri leirat a VI-ik gyógyszerár ügyében. Tanács javaslata a mezőgazdasági statisztikai adatok gyűjtésére szükséges költség megszavazása tárgyában. Tanács javaslata a város közönsége által tett „Jókai“ alapítvány alapító levelének jóváhagyása tárgyában. Tanács javaslata a katonai lak-tanyák átalakításának megtörténte és vízlevezető csatorna elkészítéséhez szükséges összeg megszavazása tárgyában. Tanács javaslata a házipénztár zárszámadás jóváhagyása tárgyában. Tanács javaslata kórházi ápolási költségek leiratása iránt. Tanács javaslata a palicsi rendőrség pótdíjának a megszavazása iránt. Tanács javaslata a Teleki-féle házban bérelt óvoda és a radonováci iskola helyiség bérbeadásának meghosszabítása tárgyában. Tanács javaslata Kolozsvár városának átirata a hird-lapi hirdetési bélyegilletékeknek eltör-lése vagy leszállítása tárgyában. Tanács javaslata Abauj vármegye átiratára a nyugdíjszabályzás módosítása tárgyában. Tanács javaslata Tót Dániel tanító felebbezésére ötödéves korpótléknak megállapítása tárgyában. Tanács javaslata a szabadkai ág. evangélikus egy-ház tanácsának kérvényére templom

építési segély megszavazása tárgyában. Tanács javaslata a szabadkai reformá-tus egyház tanácsának kérvényére templom építési segély megszavazása tárgyában. Tanács javaslata Volovits Herman kérvényére utcaszabályozás tárgyában. Tanács javaslata Schmidt Lajos kérvényére utcaszabályozás tárgyában. Tanács javaslata Malagurszki János kérvényére utcaszabályozás tárgyában. Tanács javaslata Vojta Antal kérvényére utcaszabályozás tárgyában. Tanács javaslata Tumbász János kérvényére utcaszabályozás tárgyában. Tanács javaslata a főgymnasiumnál üresedésben levő állásokra a pályázat-nak kiírása tárgyában. Tanács javas-lata az Iparos és Kereskedők köre kér-vényére közép kereskedelmi iskola fel-állítására tárgyában. Tanács javaslata Milassin Antal házipénztár tiszt három havi szabadságot kérő folyamodványára. Tanács javaslata Vincze György ta-nácsnok nyugdíjaztatása tárgyában. Tanács javaslata Stangl József tüzoltó megjutalmazása tárgyában. Tanács ja-vaslata Dudács János terhére irt ille-ték leiratása iránt. Tanács javaslata Varga József terhére irt illeték leira-tása tárgyában. Tanács javaslata Gye-nes Mátyás segélyezése iránt. Tanács javaslata Budincevits Máté és neje tartozásának törlése iránt. Tanács ja-vaslata Nagy Márton segélyezése tár-gyában. Tanács javaslata Ognyanov Béla és társa kérvényére illeték leira-tása iránt. Tanács javaslata Nagy Torma István ajánlatára a Bugyi csár-daföld bérletére vonatkozólag. Tanács javaslata a mérgesi, nagyfényi csárda és a szegedi fasor melletti földek bér-letének jóváhagyása iránt. Tanács ja-vaslata a guboraktár telep és téglá adományozása iránt. Tanács javaslata a szabadkai legény egyesület kérelmére tűzifa adományozása iránt. A még ez-után beérkezendő és a főjegyzői hiva-talban megtekinthető tárgyak.

Lesz-e villamos vasut Szabadkán?

Vajudik ez a kérdés még évek óta, s belé bukott két vállalkozó is: Bobula János és Vermes Lajos. A vállalatot később Lindheim Ernő s trsai vették át, a kik a várossal 1895. évi június 20-án a szerződést meg is kötötték és a szerződés ma már a belügyminiszter által is jóváhagyatott.

Közönségünket az apró részleteken kívül leginkább az érdekelheti: vajjon merre vezetik a vonalat, s körülbelül mikor lesz készen? erre megfelel a szerződés 2-ik §-a.

A vonalak, melyeket a vállalat az alább megállapított határidőig kiépíteni, illetőleg a forgalomnak átadni köteles, a következők:

A) Fővonal:

a) Az új baromvásártértől Zombori ut, Deák u. szt. István tér, Kossuth u. Ikra utcán keresztül a m. kir. állam-vasutak felvételi épületéig.

b) A Kossuth u. és Ikra u. sarkától a kir. Törvényszék előtt az alul-járón keresztül Palics fűrdőig.

A vállalat köteles ezen fővonal építését az építési engedély kézbesítésének napjától számított három hónap alatt megkezdeni és az építést az engedély kiadásától számított 1 év alatt befejezni, illetőleg a közuti vasutat a forgalomnak átadni. Késedelem esetén minden hétre 100 frt bírság köttetik ki, mely bírság vállalkozótól közigazgatási nton hajtatik be.

Ha a vállalkozó az engedély kézbesítésének napjától számított egy év leforgása alatt az építést meg nem kezdené úgy az engedély elvész.

B) Mellékvonalak:

a) A Mária Valéria közkórháztól a szt. István térig.

b) A városligettől a szt. István térig.

A vállalat kötelezi magát, hogy az esetben, ha az A) pont alatti a) és b) fővonalak kilométerenkénti és évenkénti bruttó bevétele a világitási vállalat bruttó jövedelmével együtt 10000 frtot eléri, úgy a B) pont alatti a) vagyis a közkórházi vonalat 2 év alatt kiépíti. Az esetben pedig, ha az ily módon kiépített vonalak s a világitási vállalat együttes bruttó jövedelme vonal-hossz — kilométerenként és évenként 10000 frtot eléri, úgy a vállalkozó további két év alatt a B) pont alatti b) vonalat vagyis a városligetit is kiépíteni tartozik. — Tekintet nélkül a a jövedelmezésre a szt. István tér közkórházi vonalat kiépíteni tartozik a vállalat az eredeti vonalak megnyitától számított 10 év alatt, a városligeti vonalat pedig a közkórházi vonal megnyitától számított 5 év alatt.

Egyéb új vonaloknak létesítése a vállalat dolga és a város már előre kijelenti az ezen új vonalak kiépítéséhez való hozzájárulást, ha azok létesítése ellen a közforgalom szempont-jából kifogás nem emelhető.

esztendeje, hogy az öreg nagyságos úrnak 30—40 kutyája volt. Valamennyi szép nagy, tanyai komondor, melyeket születésüktől egész nyolcz hónapos korukig: a nagy répás veremben nevelt. Az öreg nagyságos úr adott nekik enni, inni s csakis őt ismerték és szivelték egyedül . . . Nem is csoda, mert a többi öregebb kutyák is mind be voltak nap-palra zárva s csak éjjel eresztették ki onnan őket!

— Hát magukat nem ismerték a kutyák?

— Nem! Egyetlen egy sem! Mert nap-pal be voltak zárva s csak alkonyatkor bocsájtattak ki a veremből. S ekkor jaj volt annak, a ki csak közel is jött a majorhoz, lovasnak vagy gyalogosnak! Nehéz volt a falka ebtől megszabadulni. Ha mi is éjjel kint feküdtünk, nem volt szabad tőlük megmozdulni se, mert bizony ott termelt volna valamennyi!

Most, minthogy az öreg elbeszélőmnek kialudt a pipája, oda ment a kandalóhoz, kivett egy parazsat, betette pipájába és hűvolyk-ujja körmével jól benyomogatta. S ismét elfoglalta helyét és folytató:

— Történt aztán, hogy abban az időben a szomszéd uraság alkonyatkor ment ha-za a kocsiján. A kutyák már szabadon vol-

tak s a mint a kocsi a majoron keresztül vezető utra tért, valamennyi eb, mint éhes farkas, megrohanta a lovakat; különösen pedig azt, a melyik „hajsza“ volt befogva. Belecsinpaikodtak s harapálni kezdték. Epp ekkor megjelent az öreg nagyságos úr; s karikás ostorral egyet csattantva, a kutyákat magához csalogatta. Előpostája volt ez egy szerencsétlenségnek! Volt a szomszéd uraságnál a kettőzök közt egy apa és annak a lánya. Szép, sugár terméti leány. Egy délután a ré-szeges apja elküldte a leányt a közeli csár-dába, de öreg este lett, mire visszatért. Utja ott vitt el a major előtt . . . Szegény! nem kerülhetle ki végzetét. — A kutyák észrevet-ték; megrohanták! Reggelre mindön munká-saink a dülö uton munkára mentek, a major alatt egy esontvázat találtak, melynek koponyájáról . . . véres hosszú haj esüngött le . . . Ő volt, a szegény leány; ő! Az én meny-asszonyom . . . Es ozzel zokogva borul a fal felé az öreg . . .

*

Nem várfam többé a fiukat, hanem a szánon vissza siettem arra, a merről jöttem, úgy megborzadtam a Cserépi háztól!

Réti.

Irodalom, művészet.

Színház. A lefolyt 8 előadás műsora már nem annyira kifogásolható jó izlés szempontjából, mint az eddigi, bár statisztikai kimutatás szerint 50°/o esett a veaudeville-ekre, mindamelllett láttunk pár érdemes darabot és egytől-egyig összevágó, majdnem kifogástalan előadásokat. — És a közönség ugylát-szik méltányolni kezdi a színigazgató és színészek fáradozását, mert bár lassan, de napról-napra jobban telnek a zártszékek. — „Rip van Vinkle“ még mindip szép és kedvelt zenéjét szép számú közönség hallgatta végig. A czimszerepben Ferenczy excellált, kiről most általánosságban annyit mondunk, kitűnő requisitioja társulatunknak. Pogány Janka iskolázott hangja különösen a magasabb registerekben nagy hatást szül. Szerdán a „Kis hörcsög“ ment nagyszámú ávol maradt közönség előtt, kiknek egyáltalában nincs egyéb sajnálni valójuk, mint az, hogy Leweynek Leopold inas, illetőleg az alprefet szerepében nem tapsolhatott. A darab, mely nálunk először és hihetőleg utolszor adatott, azon selejtes irodalmi reproductumok egyike, mely a tisztességes sajtó ostromozása daczára, napról-napra nagyobb tért foglal szinpadunk deszkáin. A darab történetét nem írjuk le még vázlatban sem; nehogy kétszer érje gyötrelmem a közönséget. — Az előadás maga sem valami nagyon jó volt. „A kis hörcsög“ (miért nem éppen „Kis evet“, vagy „Nagy komédia“?) még eddig nincs megokolva. Pogány Janka énekelte a főszerepet. Tudjuk és méltányoljuk azt, hogy a k. a. művelt és jóhangu énekesnő. Csittörtökön: a páratlan bérlők tudták meg. „Bisson és Carré“ férczművéből, hogy „Mi történt az éjjél“. Pénteken: élénk érdeklődés közt „Lilli“ háládatos szerepében mutatkozott be a csinos kis „Sárközy Etelka“ szerződtetési célból. Mi teljesen osztozunk laptársainknak hozott, azon különféle variációkban megírt, de teljesen összehangzó véleményében, hogy a kisasszonynak van jövője, de hangja gyenge és játékan — mely igen kedves — még nagyon meglát-szik az iskola pora. Szombaton: a helybeli főgymnasium jubiláló tanárai tiszteletére „Bánk Bán“ előadásában gyönyörködött a színház minden zugát megtöltő művelt közönség. Hiába vannak még olyan emberek, hál' Istennek szép számban, kik tanulni, lelkesedni és gyönyörködni járnak Thalia templomába. — A czimszerepet Molnár játszta. Nem mondjuk, hogy brillirozott e szerepben, de tett kísérlete — felemelkedni a naturalizmus azon ideáljához, melyet a jelenkor színművészeiben annyira méltatnak és kiemelnek — majdnem teljesen eredményre jutott, bár itt-ott az látszott, mintha nem is helyeselné az irányt, mintha küzdene önmagával. — Ki tudja — hiszen a lelkek mélyébe nem láthatunk, tán csak azért realizal mostanság annyira Molnár László annyira, hogy szinte tulzásnak mondhatnók, mert meg akarja czáfolni, amit a magyar temperamentumról állitanak, t. i. hogy nem alkalmas a részletező realizmuzra, melyre például Duse Eleo-

nóra és más idegen művészek úgy rátermettek. Látszott, hogy Molnár sokat tanult és gondolkodott szerepe fölött, minden tudását és képességét bele akarta önteni a szerepbe, mely teljesen méltó egy magyar művész ambíciójára.

— **Barátságos és meleg tűzhely mellett** nagyon czélszerű és kedves szórakozás egy jó könyvvel vagy egy tartalmas lap olvasásával foglalkozni és azért minden nő és férfinak ifju és öreg egyénnek ajánljuk, hogy rendelje meg a „Képes Családi Lapok“ czimű szépirodalmi ismeretterjesztő képes heti lapot. E lap nagy elterjedését úgy Magyarországon, mint külföldön is a jó szórakoztató regények, elbeszélések humoreszkek, rajzok és költemények segítették elő. Alig van város vagy falu hol a „Képes Családi Lapok“ szivesen látott sőt várvavárt vendég nem volna. A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetések a hónap bármelyik napjából eszközölhető. Mutatványszámokkal szivesen szolgál a kiadó-hivatal V. ker. Budapest. Vadász utca 14, szám II. emelet. Saját házában.

H I R E K.

— **A gymnasiumi tanárok** jelzett jubileuma a lapunk mult számában közölt program szerint folyt le. Délelőtt iskolai ünnepély d. u. bankett volt a felköszöntök özöne mellett. Adja Isten, hogy a sok jó kívánnak foganata is legyen.

— **A szegedi kir. tábla elnöke** a mult hét utolsó napjaiban vizsgálatot tartott a helybeli kir. törvényszék és járásbírósnál, de különösen az utóbbi helyről nem nagy meglepéssel távozott, mert a tárgyalási határnapok kitézései négy-öt hó mulva következő napokra vannak már bejegyezve. Ezt köszönhetjük a szóbeli sommás eljárás új intézkedéseinek. A táblai elnöknel az ügyvédi kamara küldöttsége is tisztelgett, ki az ügyvédi kart igen szívélyesen fogadta.

— **Időjárásunk Szabadka és környékén** még mindég a lehető leggyönyörűbb őszi, ugy annyira, hogy a fűtött szóbát teljesen nélkülözhetjük, sőt a déli órákban bátran sétálhat a közönség nyárian is.

Gyermek gyilkos anya. Mamuzsits József helybeli tanítónál állott szolgálatban egy Katancsics Magdolna nevű leány, a ki hogy szegyenétől szabaduljon, azt bűnös kezekkel tegnapelőtt megölte. A bűnös anya le van tartóztatva.

— **Az örült második sétája.** Megemlítettük lapunk mult számában, hogy egy Horváth Antal nevű ember megörült és a torony alatti hivatalos helyiségekben garázdálkodott. A szerencsétlent kórházba szállították ugyan, de onnan pár nap mulva megszökött s letépett ruhákkal majdnem Ádám kosztimban csavargott a városban még a rendőrségnek sikerült letartóztatni. Ennek a szerencsétlen embernek az esete sajnálatos kollektlen ségre adott okot, mert többen az itt jó hírnévnek örvendő és déli gyümölcsökkel kereskedő szintén Horváth Antal nevtől gondolták, miért is tudunk és akarunkon kívül kollektlen helyzetbe jutott. Kijelentjük itt, hogy a megörült Horváth Antal nem csak nem azonos az itteni kereskedővel, de nem is szabadkai.

— **Egy fiákeros ló drámaja** játszódott le szombat délfelé a bárány vendéglő sarkán.

A 2-ik szá mu bérkocsi időzött ott várakozva, mikor a mellékutczából sebes rohammal jött egy becsipett bunyó kocsiján s oly szerencsétlenül ütötte szügyön kocsijának rudja a szegény fiákeros egyik lovát, hogy az menten összeroskadt és kiszervenedett. A tettes megszökött a nélkül, hogy valaki is felismerte volna.

— **Pofozkodás az utcán.** Szabadkai divat ugyan, de még itt is feltűnő, hogy egy előkelőbb városi tisztviselőt fényes nappal a nyílt utcán felképejlenek, az eset a Kossuth-utczában esett meg, a merénylő egy megcsalt férj, a ki így kérte számon a gvallér tisztviselőt. Mind a két úr általánosan ismert egyéniség, épen ezért neveiket kiméletből elhallgatjuk.

— **Egy financot vertek el csufossan** a sándori kapu mellett fekvő Neoresics-féle korezmában tegnapelőtt este. Három financ keverődött be, az ott mulató parasztok közzé, a hol összeszólalkoztak, s az egyik pénzűgyőr Sirokmány Mihály nevezetű kirántotta egyiklesőjét is és azzal egyik ellenfele hátra csapott. Ez jeladást tett, a mulatók botra kaptak, s mivel a másik két financ megszaladt, ugy elverték Sirokmányt, hogy annak feje legalább tíz helyen megvan lékelve, a fő tettes Milankovits András levan tartóztatva, a vizsgálat folyik.

— **Házi tolvajok** szerepeltek Bauer Adolf rövidáru tizletében egy éven keresztül, mig sikerült azokat tetten érni. A tolvajok, névszerint Gresits Józsefné és Schlésinger József teljes beismerésben vannak. A kár egy év alatt meghaladta az 500 frtot. A tettesek le vannak tartóztatva.

— **Országuti rablók** támadták meg pár nap előtt Balezsevic Sztipán tavankuti lakost, a ki kocsin dudolva haladt becsipett állapotban tavankuti tanyája felé. A rablók mint egy 15 frtos készpénztől fosztották meg a magával is csak nem tehetetlen embert. A főtettes Markovits Milos nevezetű kóbor cigány volt, de sedédkeztek neki Pertics Lőrinc és Gergely siheder kanász legények is. A rendőrségnek sikerült az utonállókat másnap kipuhatolni és letartóztatni.

— **A tél közeledvén** kapósabb lett a ruházat is. A most hétfőn lefolyt bajmoki országos vásáron is ebben a nézetben volt Purnszki Anna komár asszony, a ki azonban ott ingyen ruházathoz szeretett volna jutni. Össze lopott különféle ruhadarabokat, de mielőtt tudhatott volna rajtok, a csendűrség elcsipte s beszállította a szabadkai kir. ügyészség börtönébe egy kis teletőre.

— **Négy évi fegyházra ítélte** az itteni törvényszék Halgató Lajost, azt a becestelen apát, kiről megirtuk néhány hó előtt, hogy saját leányát akarta áldozatul ejteni állatias bűneinek.

— **A Bácsmegeyi agarász egyesület** f. évi őszi versenyét e hó 10-én tartotta meg a Zombori sorompón felül eső nyugati ugarokban. A gyönyörű csendes őszi idő, az érdekelteken kívül, az elite világ férfi és női tagjaiból igen sokakat kicsalt a versenytérre. Tizenkét agar volt szereve. Az összeveszés szerinti küzdelmei futások után fennmaradt két agar, Antunovits József országos képviselő Hatyjuja és Szemző István firtokos „Bolygó“-ja. Az első futás hibás eresztés miatt érvénytelennek nyilvánított. A másik futásban — az igazság kedvéért megjegyezzük, hogy

ez első futamban is ugyanaz volt a győztes. — Hattyu győzött és nyert egy érdekes ezüst bilikomot — Bolygó, a tétek felét vitte el. — Az érdekes verseny után az Arany-Bárány szalodában társas estély táncmulatsággal egybekötve fejezte be e nap eseményeit, melyen az elite világ legszébb hölgyei is részt vettek és a legkedvesebb emlékekkel csak a hajnali órákban távoztak.

— **Betöréses lopást követtek el** tegnapelőtt éjjel Lang József nyug. állatorvos radonóváci tanyáján, hol alig pár héttel ezelőtt több mint 300 frt értékű takarmányt gyűjtötték fel ma is ismeretlen tettesek. A most betörő tolvajok már tegnap a rendőrség kezére kerültek Morkovits Jakab, Spisits Sándor és Takács János személyében, kik a rendőrség őrizete alatt vannak.

— **A szabadkai anyakönyvvezetők** az állam által adott kitüntetést megköszönték, s álasaiktól megválnak. Ez természetes is, mert egy embernek két nyeret megülni nem lehet. Megmondottuk mi ezt még akkor, a mikor az árvaszéki személyzet vétetett kombinációba. Hiszen ha van elhanyagolt városi hivatal, az épen az árvaszék, a hol holnapokig kell könyörögni míg elintéznék egy oly ügydarabot, melynek 24 óra alatt kiadványoztatnia kellett volna.

— **Osztrigaárus és magyar mágnás.** 1860 április 1-jén este 8 órakor a sötétség védőszárnyai alatt egy bárka suhant ki a pólai erősség kikötőjéből. A bárka tulajdonosa egy jólelkű velencei halász volt; nagyon kényes portékát, 14 osztrák katonai uniformisba bujtatott fiút kellett a kikötő tártongó ágyutorkái közepette kicsompésznie. Szerencsésen kijutott a kikötőből. A pólai kaszárnyában csak másnap reggel vették észre az ifjak szökését. Azonnal telegrafáltak Triesztbe, honnan gyors-gőzöst menesztettek a szökevények elfogására. A halászbárka azonban a kedvező szelet felhasználva, ekkor már közel járt a szabad olasz földhöz. Ravennában április 2-án szerencsésen partra is szálltak a menekültek, hol a lakóság valóságos diadalmenetben vitte be őket a városba. A 14 uri ember között 11 felső olaszországi, 3 meg magyar volt. Midőn a hősies elszántságu halászt arra kérték, hogy mentse meg őket az osztrák szolgaságból, előre kijelentették, hogy most nincs pénzük, de ha megmenekülnek, meg fogják szolgálatát hálálni. A három magyar ur közül csak egy tudott olaszul. Ez, egyik társára mutatva, elmondta, hogy barátja nagy uri családnak sarjadéka; testvérbátyja a magyar szabadságharcban tábornoki rangot viselt s ezért 1849-ben fõbelölték; atyja négy évi sinlõdés után a börtönben halt meg. Jószágai konfiskálva vannak, ha azonban visszakapják javaikat, fényesen fogja jutalmazni a hõslelkû halászt. Irást is adtak neki a magyarok, meghagyva neki, hogy jobb idõkben ezzel jelentkezzék Magyarországon. A bátorlelkû halászt a szökevények megmentéseért — titkos besugás következtében — Zárában nemsokára elfogták; Olmützbe vitték, hol öt évig kellett hõstettéért rabkényéren élnie; testvérbátyja ugyancz okból három évi fogságot szenvedett; bárkáját és minden egyéb javait pedig konfiskálták. A magyar urtól kapott irást, elfogatása előtt egy barátja kezeibe csuszattatta. Mire azonban a börtõnbõl kikerült, se ama barátjának, se a levélnek többé nyomát sem találta. Minthogy

ez bátorlelkû halász, nevére nézve Spanio Federico (jelenleg fiumei osztrigaárus), épp hõstette következtében egész életére nyomorúságba jutott, melynek terhét most, hetven éves korában, még sokkal inkább érzi, mint ennekelõtte: kérjük mindazokat, kiknek a szóban forgó magyar ur kilétérõl tudomásuk van, — sziveskedjenek errõl a fiumei „Magyar Tengerpart“ címû hetilap szerkesztõségét értesíteni, hogy ez, a hõslelkû halász érdekében a további lépéseket megtöhesse.

Felelõs szerkesztõ:

SZALAY LÁSZLÓ A. ügyvéd.

1971/1865.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kun-halasi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Nagy Antal végrehajthatónak Király Dávid végrehajtást szenvedõ elleni 275 frt tõkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kalocsai kir. törvényszék (a kun halasi kir. járásbiróság) területén lévõ Majsza község határában fekvõ a majsai 963 sz. tjkvbe felvett A 992 hrsz. ingatlan és a rajta levõ házból Király Dávid 1/4 rész illetõségére 34 frt. 66 kr. kikiáltási árban, — a 999 hrsz. ingatlanra, malomház és száraz malomra az 1881. évi 60. t. cz. 156. §. alapján egészben 400 frt., — az 1347 hrsz. szõlõre, ugyanazon törvényszakas alapján egészben 197 frt., — ugy a 2621. hrsz. ingatlanok Király Dávid 1/4 rész illetõségére 40 frt 50 kr. becsárban — valamint a majsai 3387. sz. tjkvbe felvett 25896 hrsz. ingatlanok Király Dávid 1/24 rész illetõségére az árverést 17 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895. évi november hó 29-ik napján délelõtt 9 órakor Majsza község házához megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % -át vagyis 3 frt. 50 kr., 40 frt., 19 frt. 60 kr., 1 frt. 40 kr., 4 frtöt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX.

t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a a bíróságnál oléleges elhelyezésérõl kiállított szabályszerû olismervényt átszolgáltatni.

Kelt Halason 1895. évi augusztus hó 23. napján.

A hrlasi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Fejér
kir. aljárásbiró.

Mi-
előtt „sérvkötő, has és köldökötő, egyenestartó ortopedial fűző mûláb, mûkéz, mindenemû kötszer suspensor irrigator fecskendők, gumiáruk, vagy bármely a betegágyhoz szükséges eszköz beszerezni tessék,

Polgár Sándor

egyotemi gyakorlati kötszerészttõl

Budapest,

VII. ker. Erzsébet körút 50 sz.

a legujaban megjelent nagy képes árjegyzéket kérni, mely bérmentve lesz küldve.

(Fenti címre ügyelni tessék.)

1-10

Eladó ház!

szatócs üzlettel együtt, mely keresletnek örvend és 20 év óta fenn áll

szabadkézből eladó.

Értekezhetni a tulajdonosnál. I. kör Vesselényi, Lenkei és Árpád utca sarkán 156. sz. a. Bozó József tulajdonos.

HIRDETÉSEK

felvétetnek a „Szabadság“ részére a kiadóhivatalban.